

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Προστάτιδα του χωριού μας , του Αετού , ήταν και είναι η Αγία Παρασκευή. Η παλιά εκκλησία της Αγίας Παρασκευής υπήρχε μέχρι τον Απρίλη του 1967 και καταστράφηκε τότε από το μεγάλο σεισμό που έγινε στην περιοχή μας. Στη θέση της παλιάς εκκλησίας χτίστηκε η σημερινή εκκλησία που δεν έχει καμιά σχέση με την παλιά ως προς την ομορφιά , την αρχιτεκτονική και το ρυθμό. Η σημερινή εκκλησία είναι μια πάρα πολύ απλή κατασκευή και το μόνο κοινό που έχει είναι ότι χτίστηκε πάνω στα θεμέλια της παλιάς. Η παλαιά εκείνη εκκλησία χτίστηκε το 1831 σύμφωνα με πλάκα που υπήρχε πάνω από την είσοδο και έγραφε το έτος κατασκευής.

Η Αγία Παρασκευή ήταν χτισμένη στην είσοδο του χωριού , στη νότια πλευρά δίπλα στον

Αχελώο και στο κεντρικό δρόμο που οδηγούσε προς τα υπόλοιπα χωριά της περιοχής. Ο επισκέπτης που θα ερχόταν είτε από την Ήπειρο είτε από τη Θεσσαλία και θα έμπαινε στο χωριό το πρώτο κτίριο που θα αντίκριζε ήταν η εκκλησία με το κουλούρι (κλούρι). Το κλούρι ήταν ένας πέτρινος κυκλικός μαντρότοιχος γύρω - γύρω από την Αγία Παρασκευή. Μέσα σε αυτόν τον κυκλικό πέτρινο μαντρότοιχο υπήρχαν (όπως υπάρχουν και σήμερα) η εκκλησία της Αγίας Παρασκευής, το νεκροταφείο (κοιμητήριο το λέμε στο χωριό) και ένα μικρό οίκημα που χρησίμευε και χρησιμεύει ως σήμερα σαν οστεοφυλάκιο. Τα κόκαλα των προγόνων μας φυλάσσονται σε μικρά κουτιά ξύλινα ή μεταλλικά σε αυτό το οστεοφυλάκιο.

Γύρω από το κλούρι και κυρίως προς την ανατολική πλευρά υπήρχε και άλλος σχεδόν επίπεδος χώρος που ανήκε στην εκκλησία , ήταν δηλαδή βακούφικος χώρος με έκταση περίπου 6-8 στρέμματα, οι περίφημες Γούρνες. Δυστυχώς αυτός ο χώρος σήμερα (ο έξω από το κλούρι) λεηλατήθηκε βάνουσα από τη ΔΕΗ και τις εταιρίες. Τα τσιμέντα και τα εγκαταλειμμένα ξυλόσπιτα της ΔΕΗ χάσκουν σήμερα εκεί προσβάλλοντας την ομορφιά και τη χάρη του χώρου που υπήρχε προηγούμενα εκεί. Μόνο τα αιωνόβια δέντρα, όσα απόμειναν από την καταστροφική μανία της Δ.Ε.Η. θυμίζουν την παλιά αίγλη και την παλιά ομορφιά του χώρου.

Η παλιά εκκλησία της αγίας Παρασκευής ήταν χτισμένη με το ρυθμό της βασιλικής, με σχήμα ορθογώνιο. Ήταν χτισμένη ολόκληρη με πέτρα και η σκεπή της σκεπασμένη με πλάκες πέτρινες, που αφθονούσαν και αφθονούν στην περιοχή μας. Τα παράθυρά της ήταν μικρά και δεν είχε καθόλου καλό φωτισμό. Το μήκος της πρέπει να ήταν με το χαγιάτι περίπου 12 με 15 μέτρα και το πλάτος της από 6 έως 8 μέτρα. Στη δυτική πλευρά προς την Ήπειρο και στη νότια προς τον κεντρικό δρόμο και τον Ασπροπόταμο υπήρχε πέτρινο χαγιάτι με πεζούλια ακουμπισμένα στην εξωτερική πλευρά του τοίχου της εκκλησίας για να κάθονται οι χωριανοί. Το χαγιάτι ήταν και αυτό σκεπασμένο με πλάκες πέτρινες και χαμηλές καμάρες και λειτουργούσε σαν προαύλιος χώρος της εκκλησίας και προστάτευε τους πιστούς από τη βροχή και το κρύο και εκεί οι χωριανοί μετά την εκκλησία συζητούσαν και κάθονταν. Η κεντρική είσοδος της εκκλησίας ήταν από το χαγιάτι της δυτικής πλευράς και για να μπει κανείς μέσα έπρεπε να ανέβει 3-4 σκαλάκια. Υπήρχε και άλλη μικρή είσοδος- έξοδος προς τη νότια πλευρά που έβγαине στο χαγιάτι. Για να μπεις από αυτή την είσοδο στην εκκλησία κατέβαινες 1-2 σκαλάκια προς το εσωτερικό της εκκλησίας.

Στο εσωτερικό της εκκλησίας υπήρχε ο πρόναος, ο κυρίως ναός και το ιερό. Το δάπεδο της εκκλησίας ήταν καλυμμένο και αυτό με πέτρινες πλάκες. Το τέμπλο ήταν ξύλινο και υπήρχαν παλιές ξύλινες ζωγραφιστές εικόνες που δεν ξέρουμε αν υπάρχουν σήμερα στην καινούρια εκκλησία.

Την ημέρα της Αγίας Παρασκευής, όπου γιόρταζε η εκκλησία έβγαινε και το ύψωμα της Αγίας στον προαύλιο χώρο. Ο κόσμος χόρευε εκεί και το γλέντι συνεχιζόταν το απόγευμα στην πλατεία του χωριού. Βέβαια όλος ο χώρος της Αγίας Παρασκευής, το κλούρι και οι γούρνες για τους μικρούς, αλλά και για πολλούς μεγάλους ήταν ο φόβος και ο τρόμος τη νύχτα με το σκοτάδι. Άντε να περάσεις από εκεί για να ανέβεις προς το χωριό ή να κατέβεις προς τη Λογγά. Το νεκροταφείο που υπήρχε εκεί, το οστεοφυλάκιο (κοιμητήριο), τα πανύψηλα και σκιερά δέντρα, η όλη εικόνα του χώρου, σου προκαλούσε φόβο και τρόμο μαζί με μύθους και παραδόσεις για φαντάσματα και ξωτικά.

Τώρα γιατί η προστάτιδα του χωριού μας είναι η Αγία Παρασκευή και όχι κάποιος άλλος Άγιος ή Αγία είναι ένα θέμα προς διερεύνηση. Συνήθως η Αγία Παρασκευή συναντάται πολύ στα βλαχοχώρια. Το δικό μας δεν είναι βλαχοχώρι. Βέβαια συνορεύει με το γειτονικό Γαρδίκι, το ξακουστό βλαχοχώρι. Συνήθως η Αγία Παρασκευή είναι η Αγία των βοσκών και των τσοπάνηδων. Φαίνεται ίσως και οι πρώτοι κάτοικοι του χωριού μας να ήταν κάποιοι νομάδες ή βοσκοί μόνιμοι και γι 'αυτό έδωσαν αυτό το όνομα. Κανείς δεν ξέρει. Είναι ένα θέμα που οι συγχωριανοί μας μπορούν να πουν την άποψη τους.

Η ΠΑΝΑΓΙΑ

Άλλη εκκλησία του χωριού μας είναι η Παναγία. Η εκκλησία αυτή χτίστηκε το 1902(υπάρχει πάνω από την είσοδο η πέτρα που το αναφέρει). Είναι χτισμένη 150 περίπου μέτρα πάνω από την Αγία Παρασκευή, δίπλα από το σχολείο. Η Παναγία καταστράφηκε και αυτή τον Απρίλη του 1967 από το σεισμό και χτίστηκε σχεδόν από την αρχή, ακριβώς όπως ήταν η παλιότερη εκκλησία. Και η παλιότερη και η σημερινή εκκλησία είναι χτισμένες με πέτρα. Στη σημερινή εκκλησία η παλιά πέτρινη στέγη αντικαταστάθηκε τα τελευταία χρόνια με κεραμίδια.

